

Atentát s pilníkem

Pokud se v dnešní době ještě někdo zajímá o vraždu rakouské císařovny Alžběty 10. září 1898 ve Švýcarsku, asi bude vědět, že ji kdosi probodl pilníkem. Jinak se může seznámit (i v češtině) se spoustou romantizujících a sladkobolných bezobsažných výlevů o *laskavé krasavici, pronásledované ranami krutého osudu*, a podle své povahy si nad ní popřípadě poplakat. Nejedem člověk, který Sisi poznal v jejím pozdějším věku, ji popisoval jako protivnou bábu, ale o to tady nejde...

Vražda na nábřeží Ženevského jezera

Atentát

Jedenašedesátiletou manželku císaře Františka Josefa I. tu sobotu po půl jedné odpoledne napadlo na nábřeží Ženevského jezera jakési individuum. Alžběta vyšla z hotelu Beau Rivage a v doprovodu dvorní dámy hraběnky Sztárayové pěšky zamířila k pár kroků vzdálenému přístavišti. Tam hodlaly nastoupit na kolový parník Genéve a přeplout přes jezero do Montreux. Vtom se k císařovně přitočil jakýsi muž a jako by ji udeřil pěstí do levé strany hrudníku. Alžběta upadla, ale necítila žádnou silnější bolest a chtěla pokračovat v cestě. Sztárayová ji s pomocí kolemjdoucího zvedla a podpírala ji tu stovku kroků, které jim zbývaly na palubu lodi, a tam ji položila na lehátko.

Kapitán Roux dal vzápětí signál k odplutí. Císařovna však brzo upadla do bezvědomí a když jí Irma Sztárayová s pomocí kapitánovy manželky rozepnu-

ly oděv, uviděly, že trochu krvácí. Lod' se vrátila k přístavišti a zraněnou dopravili na provizorních nosítkách zpátky do hotelu. Ještě jednou nabyla na chvíli vědomí, ale dva přivolaní lékaři samozřejmě rozpoznali její bodné zranění a deset minut po 14. hodině konstatovali smrt české královny v důsledku převážně vnitřního krvácení.

Druhý den byla v Ženevě provedena pitva, při níž se zjistilo, že Alžběta byla bodnuta zatím ještě neznámým předmětem trojúhelníkového průřezu s ostrou špičkou. Nástroj zlomil čtvrté žebro,

prošel perikardem a úzký bodný kanál dlouhý kolem 85 milimetrů končil v levé srdeční komoře. Oběť vykrvácela především do osrdečníku tak pomalu, že mohla přežívat smrtelné zranění téměř dvě hodiny. Její tělo dopravili s poctami zvláštním vlakem do Vídně, kde bylo 17. září slavnostně uloženo do rodinné krypty Habsburků v Kapucínském klášteře.

Atentátník

Pachatel atentátu se dostal do rukou ženevské policie bezprostředně po činu. Dal se sice okamžitě na útěk, avšak po několika desítkách metrů ho dohonili dva drožkáři a lodník, kteří byli svědky útoku, zadrželi ho a předali policistovi. Zjistilo se, že útočníkem je pětadvacetiletý Ital Luigi Lucheni. Nenašla se u něj žádná zbraň, ale on spáchání atentátu od počátku nepopíral. Naopak, pyšnil se tím. *Rána byla jistě dobrá, myslím, že jsem ji zabil*, pravil.

Budoucí vrah se narodil roku 1873 v Paříži. V matrice byl zapsán jako Louis Luccheni a teprve později začal používat italský přepis jména. Jeho otec, údajně kněz z okolí Parmy, byl veden jako neznámý a on vlastně nepoznal ani svou italskou matku, která krátce po jeho narození zmizela kdesi v Americe. Nejranější dětství prožil v sirotčinci, ale už v roce 1874 si ho vzali na výchovu italští manželé, aby pak získali výdělek z jeho dětské práce. Luigi putoval mezi dětskými domovy a pěstounskými rodinami, od osmi let musel vydělávat a od dvanácti se protloukal sám jako nádeník v zemědělství nebo na stavbách v různých evropských

Smrtící zbraň – pilník